

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 875/2007 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Ιουλίου 2007

για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της αλιείας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Αφού δημοσίευσε σχέδιο του παρόντος κανονισμού ⁽²⁾,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να καθορίζει με κανονισμό ανώτατο όριο κάτω από το οποίο οι ενισχύσεις θεωρούνται ότι δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και συνεπώς δεν υπόκεινται στη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.
- (2) Βάσει του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽³⁾, με τον οποίο ορίζεται ανώτατο όριο 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο για τριετή περίοδο. Αρχικά ο εν λόγω κανονισμός δεν ίσχυε για τους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και των μεταφορών, λόγω των ειδικών κανόνων που ισχύουν για τους τομείς αυτούς.
- (3) Όσον αφορά τους τομείς της γεωργίας και της αλιείας, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας ⁽⁴⁾ θεσπίστηκε ειδικό ανώτατο όριο 3 000 ευρώ ανά δικαιούχο για τριετή περίοδο για τους εν λόγω τομείς, καθώς βάσει της εμπειρίας που απέκτησε η Επιτροπή, ήταν δυνατό να υποστηριχτεί ότι η χορήγηση πολύ χαμηλών ποσών ενίσχυσης στους τομείς αυτούς δεν ικανοποιεί τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι. Πρόκειται για την περίπτωση κατά την οποία, αφενός το ποσό που λαμβάνουν οι μεμονωμένοι παραγωγοί παραμένει μικρό, και αφετέρου το συνολικό επίπεδο της χορηγούμενης ενίσχυσης στους εν λόγω τομείς δεν υπερβαίνει ένα μικρό ποσοστό της αξίας της παραγωγής.
- (4) Λόγω της μεταβολής των οικονομικών συνθηκών και υπό το πρίσμα των εμπειριών που αποκτήθηκαν από την εφαρμογή των υφιστάμενων γενικών κανόνων για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, κρίνεται απαραίτητη η αλλαγή των κανό-

νων αυτών. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽⁵⁾. Ο εν λόγω κανονισμός αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001, αύξησε το γενικό ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας από 100 000 σε 200 000 ευρώ, επεξέτεινε την εφαρμογή του κανονισμού και στον τομέα που αφορά την μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων και εισήγαγε νέο ανώτατο όριο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας ύψους 100 000 ευρώ για κρατικές ενισχύσεις στον κλάδο των οδικών μεταφορών.

- (5) Πρόσφατες εμπειρίες από την εφαρμογή των κανόνων των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και ιδίως του ανώτατου ορίου των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 και στις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ⁽⁶⁾ έδειξαν ότι ο κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού από τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας είναι μικρότερος από αυτόν που είχε προβλεφθεί το 2004.
- (6) Υπό το πρίσμα της εμπειρίας που απέκτησε η Επιτροπή, οι ενισχύσεις σε επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας που δεν υπερβαίνουν τα 30 000 ευρώ ανά δικαιούχο επί οποιαδήποτε τριετή περίοδο μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών ή/και δεν στρεβλώνουν ούτε απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό στις περιπτώσεις που το συνολικό ποσό τέτοιων ενισχύσεων οι οποίες χορηγούνται σε όλες τις επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας επί τρία έτη βρίσκονται κάτω από ανώτατο όριο που αντιστοιχεί σε ποσοστό περίπου 2,5 % της ετήσιας αλιευτικής παραγωγής. Συνεπώς, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Τα έτη που λαμβάνονται υπόψη για τον σκοπό αυτό είναι τα οικονομικά έτη που χρησιμοποιούνται για φορολογικούς σκοπούς στο οικείο κράτος μέλος. Η σχετική τριετής περίοδος πρέπει να αξιολογηθεί σε κυλιόμενη βάση, έτσι ώστε για κάθε νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας, να προσδιορίζεται το συνολικό ποσό της χορηγούμενης ενίσχυσης κατά το υπόψη οικονομικό έτος καθώς και κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη.
- (7) Κατά την χορήγηση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλες κρατικές ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί από ένα κράτος μέλος.
- (8) Δεν πρέπει να είναι δυνατή η κατάτμηση των μέτρων κρατικής ενίσχυσης που υπερβαίνουν το όριο το οποίο ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε περισσότερα μικρότερα τμήματα κατά τρόπον ώστε τα τμηματικά αυτά ποσά να εμπίπτουν πλέον στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ C 276 της 14.11.2006, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.⁽⁴⁾ ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ. 4.⁽⁵⁾ ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 5.⁽⁶⁾ ΕΕ C 229 της 14.9.2004, σ. 5.

- (9) Συμβαδίζοντας με τις αρχές οι οποίες διέπουν τις ενισχύσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πρέπει να θεωρούνται ότι χορηγούνται κατά τη στιγμή που εκχωρείται στον δικαιούχο το νόμιμο δικαίωμα εκταμίευσης της ενίσχυσης βάσει του ισχύοντος εθνικού καθεστώτος.
- (10) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αποφανθεί ότι, αφ' ης στιγμής η Κοινότητα έχει θεσπίσει νομοθεσία για τη συγκρότηση κοινής οργάνωσης της αγοράς σε έναν συγκεκριμένο γεωργικό τομέα, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να απέχουν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου που θα μπορούσε να υπονομεύσει ή να εισαγάγει εξαιρέσεις στην κοινή οργάνωση της αγοράς⁽¹⁾. Η αρχή αυτή ισχύει επίσης και για τον τομέα της αλιείας. Για το λόγο αυτό, ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να ισχύει για ενισχύσεις, το ύψος των οποίων καθορίζεται βάσει τιμής ή ποσότητας προϊόντων που διατίθενται στην αγορά.
- (11) Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις εξαγωγικές ενισχύσεις ή σε ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που ευνοούν τα εγχώρια έναντι των εισαγόμενων προϊόντων. Επιπλέον, δεν πρέπει να υπάγονται σε αυτόν οι ενισχύσεις για την χρηματοδότηση της δημιουργίας και λειτουργίας δικτύου διανομής σε άλλες χώρες. Οι ενισχύσεις για την κάλυψη δαπανών συμμετοχής σε εμπορικές εκθέσεις ή για μελέτες ή υπηρεσίες παροχής συμβουλών που απαιτούνται για την διάθεση νέου ή υφιστάμενου προϊόντος σε νέα αγορά, δεν αποτελούν κανονικά ενισχύσεις στην εξαγωγή.
- (12) Στον παρόντα κανονισμό είναι σκόπιμο να μην υπάγονται οι προβληματικές επιχειρήσεις κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽²⁾ λόγω των προβλημάτων που σχετίζονται με τον προσδιορισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης των ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις αυτής της κατηγορίας.
- (13) Βάσει των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, οι ενισχύσεις που χρησιμεύουν για την αύξηση της αλιευτικής ικανότητας και οι ενισχύσεις που χορηγούνται για την ναυπήγηση ή αγορά αλιευτικών σκαφών δεν πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, εκτός των ενισχύσεων για τον εκσυγχρονισμό στο κατάστρωμα, που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής⁽³⁾.
- (14) Προς χάριν της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της ορθής εφαρμογής του ανώτατου ορίου για τις ενισχύσεις

ήσσονος σημασίας, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν την ίδια μέθοδο υπολογισμού. Για να διευκολυνθεί ο υπολογισμός αυτός και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006, ενδείκνυται τα ποσά της ενίσχυσης, που δεν καταβάλλονται υπό μορφή επιχορήγησης σε μετρητά, να μετατρέπονται στο ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης. Ο υπολογισμός του ισοδύναμου επιχορήγησης για διαφανείς μορφές ενίσχυσης με εξαίρεση τις μη επιστρεπτές ενισχύσεις και για ενισχύσεις που είναι καταβλητέες σε περισσότερες δόσεις προϋποθέτει τη χρήση των επιτοκίων της αγοράς τα οποία ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης. Με σκοπό την ομοιόμορφη, διαφανή και ευχερή εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, ως επιτόκια της αγοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεωρούνται τα επιτόκια αναφοράς που καθορίζονται περιοδικά από την Επιτροπή επί τη βάση αντικειμενικών κριτηρίων και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή στο Διαδίκτυο. Ενίοτε ενδέχεται, ωστόσο, να είναι αναγκαία η προσθήκη πρόσθετων μονάδων βάσης στο κατώτατο επιτόκιο με γνώμονα τις παρεχόμενες ασφάλειες ή τον κίνδυνο που συνδέεται με τον δικαιούχο.

- (15) Προς χάριν της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αποτελεσματικής παρακολούθησης, ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται μόνον στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χαρακτηρίζονται από διαφάνεια. Ως διαφανής θεωρείται μία ενίσχυση ως προς την οποία είναι δυνατόν να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου. Ένας τέτοιος ακριβής υπολογισμός είναι δυνατός, επί παραδείγματι, για τις επιχορηγήσεις, τις επιδοτήσεις επιτοκίου και τις φοροαπαλλαγές που υπόκεινται σε ανώτατο όριο. Οι ενισχύσεις που αποτελούν μέρος εισφοράς κεφαλαίου δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς είναι μικρότερο από το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε παροχή επιχειρηματικού κεφαλαίου κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις, που χορηγούνται για την προώθηση των επενδύσεων επιχειρηματικών κεφαλαίων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις⁽⁴⁾ δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το οικείο καθεστώς παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων παρέχει κεφάλαια στην κάθε αποδέκτρια επιχείρηση μόνο μέχρι το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό την προϋπόθεση ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογισθεί με βάση τα επιτόκια της αγοράς που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης.
- (16) Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα ένα μέτρο, το οποίο έχει θεσπισθεί από ένα κράτος μέλος, να μην θεωρηθεί ενδεχομένως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης επί τη βάση άλλων λόγων πλην αυτών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, όπως επί παραδείγματι στην περίπτωση εισφορών κεφαλαίου, με το σκεπτικό ότι το εκάστοτε μέτρο αποφασίστηκε σε συμμόρφωση με την αρχή του επενδυτή ελεύθερης αγοράς.

(1) Υπόθεση C-113/2000 Ισπανία κατά Επιτροπής, [2002] ECR 2002 I-7601, σημείο 73.

(2) EE C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

(3) EE L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

(4) EE C 194 της 18.8.2006, σ. 2.

- (17) Είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί νομικά η ασφάλεια για τα καθεστώτα εγγυήσεων τα οποία δεν είναι ικανά να επηρεάσουν τις συναλλαγές ή να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό και σε σχέση με τα οποία είναι διαθέσιμα επαρκή στοιχεία ώστε να είναι δυνατή η αξιόπιστη εκτίμηση των τυχόν σχετικών δυνητικών επιπτώσεων. Για τον λόγο αυτό, ο παρών κανονισμός πρέπει να μετατρέψει το γενικής ισχύος ανώτατο όριο των 30 000 ευρώ ανά δικαιούχο για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε ένα ειδικό για την περίπτωση των εγγυήσεων ανώτατο όριο με βάση το καλυπτόμενο από εγγύηση ποσό του κάθε δανείου για το οποίο παρέχεται η εγγύηση. Το υπόψη ειδικό ανώτατο όριο ενδείκνυται να υπολογίζεται με εφαρμογή της μεθοδολογίας βάσει της οποίας εκτιμάται το ποσό κρατικής ενίσχυσης που εμπεριέχεται σε καθεστώτα εγγυήσεων προς κάλυψη δανείων χορηγούμενων σε βιώσιμες επιχειρήσεις. Η μεθοδολογία και τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ειδικού για τις εγγυήσεις ανώτατου ορίου πρέπει να αποκλείουν τις προβληματικές επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Το εν λόγω ειδικό ανώτατο όριο πρέπει επομένως να μην ισχύει ούτε για τις κατά περίπτωση επιμέρους ενισχύσεις οι οποίες δεν εντάσσονται στην εφαρμογή συγκεκριμένου καθεστώτος εγγυήσεων, ούτε για τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις, ούτε για εγγυήσεις των οποίων η υποκείμενη συναλλαγή δεν αποτελεί δάνειο, όπως είναι οι εγγυήσεις για συναλλαγές με αντικείμενο μετοχικό κεφάλαιο. Το ειδικό όριο είναι σκόπιμο να καθορίζεται με βάση το γεγονός ότι, αν ληφθεί υπόψη ένα ανώτατο επιτόκιο (καθαρό επιτόκιο υπερημερίας) ύψους 13 %, που αντιστοιχεί στο χειρότερο πιθανό σενάριο για τα καθεστώτα εγγυήσεων στην Κοινότητα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης μιας εγγύησης ύψους 225 000 ευρώ μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ίδιο με το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που ορίζεται στον παρόντα κανονισμό. Μόνον εγγυήσεις που καλύπτουν ποσοστό μέχρι και 80 % του υποκείμενου δανείου είναι σκόπιμο να υπόκεινται στο εν λόγω ειδικό ανώτατο όριο.
- (18) Η Επιτροπή υποχρεούται να εξασφαλίζει ότι τηρούνται οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, και ιδίως ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει των κανόνων για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πληρούν τους σχετικούς όρους. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της συνθήκης, τα κράτη μέλη διευκολύνουν την εργασία αυτή δημιουργώντας τους απαραίτητους μηχανισμούς για να εξασφαλισθεί ότι το συνολικό ύψος των ενισχύσεων που χορηγούνται βάσει των κανόνων για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, δεν υπερβαίνουν είτε το ανώτατο όριο των 30 000 ευρώ ανά δικαιούχο είτε το συνολικό ανώτατο όριο που καθορίζει η Επιτροπή βάσει της αξίας της αλιευτικής παραγωγής ανά κράτος μέλος επί περίοδο τριών οικονομικών ετών. Προς τον σκοπό αυτό, ενδείκνυται τα κράτη μέλη, όταν χορηγούν ενίσχυση ήσσονος σημασίας, να πληροφορούν την ενδιαφερόμενη επιχείρηση για το ποσό της ενίσχυσης και για το ότι η ενίσχυση θεωρείται ήσσονος σημασίας, με παραπομπή στον παρόντα κανονισμό. Πέραν αυτού, πριν από τη χορήγηση τέτοιων ενισχύσεων το εκάστοτε κράτος μέλος πρέπει να λαμβάνει από την οικεία επιχείρηση δήλωση σχετικά με τις άλλες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έλαβε ενδεχομένως κατά τη διάρκεια του οικείου οικονομικού έτους και κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη και να εξακριβώνει προσεκτικά ότι η νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας δεν οδηγεί σε υπέρβαση των ανωτάτων ορίων που ισχύουν για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Εναλλακτικά, είναι δυνατόν να εξασφαλι-

στεί συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια μέσω της χρήσης κεντρικού μητρώου.

- (19) Για λόγους σαφήνειας και δεδομένου ότι το ανώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας για τον τομέα της αλιείας διαφέρει από το ανώτατο όριο των αντίστοιχων ενισχύσεων για τον τομέα της γεωργίας, πρέπει να εκδοθεί ιδιαίτερος κανονισμός που να ισχύει μόνο για τον τομέα της αλιείας και να τροποποιηθεί ανάλογα ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004.
- (20) Βάσει της εμπειρίας της Επιτροπής και ιδίως βάσει της συχνότητας με την οποία απαιτείται γενικά η αναθεώρηση της πολιτικής των κρατικών ενισχύσεων και ιδίως έχοντας υπόψη την περίοδο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004, ενδείκνυται η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού να περιοριστεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Σε περίπτωση που η ισχύς του παρόντος κανονισμού λήξει χωρίς παράταση, πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη εξάμηνη περίοδος προσαρμογής όσον αφορά τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που καλύπτει ο παρών κανονισμός. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, ενδείκνυται η αποσαφήνιση των επιπτώσεων του κανονισμού σε ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός ισχύει για ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας, εξαιρουμένων των ακόλουθων περιπτώσεων:

- ενισχύσεων το ύψος των οποίων καθορίζεται βάσει της τιμής ή της ποσότητας προϊόντων που διατίθενται στην αγορά·
- ενισχύσεων για δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές, δηλαδή για ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, με τη δημιουργία και τη λειτουργία δικτύου διανομής ή με άλλες τρέχουσες δαπάνες που συνδέονται με την εξαγωγική δραστηριότητα·
- ενισχύσεων για τις οποίες τίθεται ως όρος η χρήση εγχώριων αγαθών αντί των εισαγόμενων·
- ενισχύσεων που χρησιμεύουν για την αύξηση της αλιευτικής ικανότητας, εκπεφρασμένης σε χωρητικότητα ή ισχύ του σκάφους, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο ιδ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, εκτός εάν είναι ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό στο κατάρτημα βάσει των προβλεπόμενων στο άρθρο 11 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού·
- ενισχύσεων για την αγορά ή τη ναυπήγηση αλιευτικών σκαφών·
- ενισχύσεων που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως:

- «επιχειρήσεις του τομέα της αλιείας» νοούνται οι επιχειρήσεις που αναπτύσσουν δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας αλιευτικών προϊόντων·
- «αλιευτικά προϊόντα» νοούνται τα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου⁽¹⁾.

(1) ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

γ) «μεταποίηση και εμπορία» νοούνται όλες οι δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένου του χειρισμού, της κατεργασίας, της παραγωγής και της διανομής που πραγματοποιούνται από τη στιγμή της εκφόρτωσης ή της αλίευσης μέχρι το στάδιο του τελικού προϊόντος.

Άρθρο 3

Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας

1. Τα μέτρα χορήγησης ενισχύσεων θεωρούνται ότι δεν πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και εξαιρούνται από την απαίτηση κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης εφόσον πληρούν τους όρους του παρόντος άρθρου και των άρθρων 4 και 5 του παρόντος κανονισμού.

2. Το σύνολο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε κάθε μεμονωμένη επιχείρηση δεν υπερβαίνει τα 30 000 ευρώ για περίοδο τριών οικονομικών ετών. Το ανώτατο αυτό όριο εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τη μορφή και το στόχο της ενίσχυσης. Η κρίσιμη χρονική περίοδος καθορίζεται με βάση το οικονομικό έτος όπως αυτό νοείται για φορολογικούς σκοπούς στο εκάστοτε κράτος μέλος.

3. Όταν το συνολικό ποσό μιας ενίσχυσης υπερβαίνει το παραπάνω ανώτατο όριο, το εν λόγω ποσό ενίσχυσης δεν μπορεί να υπαχθεί στο ευεργέτημα του παρόντος κανονισμού, ούτε ως προς το ποσοστό που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να γίνει επίκληση του ευεργετήματος του παρόντος κανονισμού για το συγκεκριμένο μέτρο ενίσχυσης ούτε κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης ούτε σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρονικό σημείο.

4. Το σωρευτικό ποσό που χορηγείται με τον τρόπο αυτό σε διάφορες επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας δεν υπερβαίνει, για οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών, την τιμή που καθορίζεται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα.

5. Τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 4 εκφράζονται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή πριν αφαιρεθεί ο τυχόν φόρος ή άλλη επιβάρυνση. Εάν η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη από την επιχορήγηση, το ύψος της ενίσχυσης είναι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησής της.

6. Οι ενισχύσεις που καταβάλλονται σε πολλές δόσεις ανάγονται στην αξία τους κατά το χρόνο της χορήγησής τους. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την προεξόφληση και για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου είναι το επιτόκιο αναφοράς που ισχύει κατά τη χορήγηση.

7. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνον στις ενισχύσεις ως προς τις οποίες είναι δυνατόν να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου («διαφανείς ενισχύσεις»). Συγκεκριμένα:

- α) οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό την προϋπόθεση ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογισθεί με βάση τα επιτόκια της αγοράς που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης·
- β) οι ενισχύσεις υπό μορφή εισφοράς κεφαλαίου δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό

ποσό της κρατικής εισφοράς δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας·

γ) οι ενισχύσεις υπό μορφή παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το οικείο καθεστώς παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου παρέχει κεφάλαια στην κάθε αποδέκτρια επιχείρηση μόνο μέχρι το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας·

δ) οι ενισχύσεις υπό τη μορφή επιστρεπτέων προκαταβολών δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις εφόσον το συνολικό ποσό των επιστρεπτέων προκαταβολών υπερβαίνει το ισχύον όριο βάσει του παρόντος κανονισμού·

ε) οι επιμέρους ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει καθεστώτος εγγυήσεων σε μη προβληματικές επιχειρήσεις λογίζονται ως ενισχύσεις ήσσονος σημασίας εφόσον το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκειμένου δανείου που παρέχεται βάσει του οικείου καθεστώτος δεν υπερβαίνει τα 225 000 ευρώ ανά επιχείρηση. Αν το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκειμένου δανείου ισοδυναμεί μόνο με ένα συγκεκριμένο ποσοστό του παραπάνω ανώτατου ποσού, γίνεται δεκτό ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εγγύησης αντιστοιχεί σε ίδιο ποσοστό του εφαρμοστέου ανώτατου ορίου που καθορίζεται στην παράγραφο 2. Η εγγύηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80 % του υποκειμένου δανείου.

8. Απαγορεύεται η σώρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες αν από τη σώρευση αυτή προκύπτει ένταση ενίσχυσης μεγαλύτερη από αυτήν που καθορίζεται με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα κάθε περίπτωσης σε κανονισμό περί απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφαση που έχει εκδώσει η Επιτροπή.

Άρθρο 4

Παρακολούθηση

1. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη χορηγούν ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε επιχειρήσεις, πληροφρούν την επιχείρηση εγγράφως, για το ύψος της ενίσχυσης εκτετρασμένο σε ακαθάριστο ισοδύναμο και για τον χαρακτήρα ήσσονος σημασίας της ενίσχυσης, περιλαμβάνοντας ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό και αναφέροντας τον τίτλο του και τα στοιχεία δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Σε περίπτωση που μία ενίσχυση ήσσονος σημασίας χορηγείται σε περισσότερες επιχειρήσεις βάσει συγκεκριμένου καθεστώτος και οι εν λόγω επιχειρήσεις λαμβάνουν διαφορετικά ποσά ενίσχυσης βάσει του καθεστώτος, το οικείο κράτος μέλος δύναται να επιλέξει να εκπληρώσει την ανωτέρω υποχρέωση γνωστοποιώντας στις επιχειρήσεις το πάγιο ποσό που αντιστοιχεί στο μέγιστο ποσό ενίσχυσης το οποίο μπορεί να χορηγηθεί βάσει του καθεστώτος. Στην περίπτωση αυτή, το πάγιο ποσό λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον τηρείται το ανώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 4. Πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης, το οικείο κράτος μέλος φροντίζει επίσης να λάβει από την αποδέκτρια επιχείρηση δήλωση σε έγγραφη ή ηλεκτρονική μορφή για οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση ήσσονος σημασίας την οποία τυχόν έλαβε κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη και κατά το τρέχον οικονομικό έτος.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας μόνον αφού εξακριβώσουν ότι η ενίσχυση αυτή δεν αυξάνει το ανώτατο ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που η οικεία επιχείρηση έχει λάβει κατά την περίοδο που καλύπτει το συγκεκριμένο οικονομικό έτος και τα προηγούμενα δύο οικονομικά έτη στο υπόψη κράτος μέλος πέραν των ανωτάτων ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 4.

3. Εάν ένα κράτος μέλος έχει δημιουργήσει κεντρικό μητρώο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας για τον τομέα της αλιείας, το οποίο περιέχει πλήρεις πληροφορίες για όλες τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χορηγούνται από οποιαδήποτε αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, παύει να ισχύει η παράγραφος 1 στο εν λόγω κράτος μέλος από τη χρονική στιγμή κατά την οποία το μητρώο καλύπτει περίοδο τριών οικονομικών ετών.

4. Τα κράτη μέλη καταγράφουν και συγκεντρώνουν όλες τις πληροφορίες που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα εν λόγω αρχεία περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να αποδειχθεί ότι έχουν πληρωθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού. Τα αρχεία που αφορούν επιμέρους ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 οικονομικά έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση. Τα αρχεία που αφορούν καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 οικονομικά έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η τελευταία επιμέρους ενίσχυση δύναμει του καθεστώτος. Μετά από γραπτό αίτημα, το οικείο κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών, ή εντός της ενδεχόμενης μεγαλύτερης προθεσμίας που ορίζεται στο αίτημα, όλες τις πληροφορίες που κρίνονται απαραίτητες από την Επιτροπή για την αξιολόγηση του κατά πόσον τηρήθηκαν οι όροι του παρόντος κανονισμού, και ιδίως το συνολικό ύψος των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που ελήφθησαν από οποιαδήποτε επιχείρηση και από τον τομέα της αλιείας στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 5

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του, εφόσον πληρούν όλους τους όρους του άρθρων 1 έως 3 και, όπου αυτό ενδείκνυται, του άρθρου 4. Οι ενισχύσεις που δεν πληρούν τους όρους αυτούς αξιολογούνται από την Επιτροπή σύμφωνα με τα σχετικά πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές, ανακοινώσεις και δηλώσεις.

2. Κάθε ενίσχυση ήσσονος σημασίας η οποία έχει χορηγηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως και έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, και η οποία πληροί τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004, όπως αυτοί ισχύουν για τον τομέα της αλιείας μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, θεωρείται ότι δεν πληροί όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και, κατά συνέπεια, εξαιρείται από την απαίτηση κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

3. Κατά τη λήξη της περιόδου ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε ενίσχυση ήσσονος σημασίας η οποία πληροί τους όρους του μπορεί νομίμως να χορηγηθεί εντός εξαμήνου.

Άρθρο 6

Τροποποίηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 τροποποιείται ως εξής:

- α) στον τίτλο, οι λέξεις «στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στον τομέα της γεωργίας»·
- β) στο άρθρο 1, οι λέξεις «στους τομείς της γεωργίας ή της αλιείας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στον τομέα της γεωργίας»·
- γ) στο άρθρο 2:
 - i) στο σημείο 2, οι λέξεις «πλην των αλιευτικών προϊόντων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας όπως ορίζονται στο σημείο 5 του παρόντος άρθρου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πλην των αλιευτικών προϊόντων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας όπως ορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου»,
 - ii) τα σημεία 4,5 και 6 διαγράφονται·
- δ) στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το τρίτο εδάφιο διαγράφεται·
- ε) στο άρθρο 4 παράγραφος 2, οι λέξεις «και αλιείας αντίστοιχα» διαγράφονται·
- στ) στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 4 παράγραφος 3, οι λέξεις «ή της αλιείας» διαγράφονται·
- ζ) το παράρτημα II καταργείται.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Η ισχύς του λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2013.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Ιουλίου 2007.

Για την Επιτροπή
Joe BORG
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σωρευτικά ποσά για τον τομέα της αλιείας ανά κράτος μέλος βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 4

(ευρώ)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000